

straks. I skov behandles genplantningsudgifter således ens, uanset træart.

I § 8 K, stk. 3, foreslås det, at udgifter til læhegn kan fradrages straks i det indkomstår, hvori udgiften afholdes. Det skal gælde såvel nye læhegn som genplantning af tidligere læhegn. Fradragsretten gælder for læhegn, der er omfattet af lov nr. 812 af 21. december 1988 om læhegn. I læhegnslovens § 1 defineres læhegn som en sammenhængende plantning af træer eller buske med indtil 7 planterækker og en bredde af ikke over 10 m, der anlægges med det formål at nedsætte vindhastigheden over arealer, der anvendes eller agtes anvendt til landbrug, frilandsgartneri, frugtplantage, planteskole og lignende. Der er således ikke fradrag for plantninger omkring bebyggelser, idrætsanlæg m.v.

Efter de gældende regler kan udgifter til plantning af nye læhegn ikke fradrages. Udgifter til genplantning af læhegn kan derimod fradrages i forhold til den periode, den skattepligtige har ejet ejendommen, sammenholdt med hegnets levetid. Ved jordfordeling eller jordombytning gælder der særlige regler med hensyn til ejertid og levetid for læhegn.

Tilskud til læplantning udbetales i rater af Fællesudvalget for Læhegn i takt med plantningen af læhegn efter særligt fastsatte regler. Af administrative grunde foreslås det, at tilskuddet medregnes til den skattepligtige indkomst i samme indkomstår, som lodsejeren afholder sin udgift til læplantningen.

I § 8 K, stk. 4, foreslås det, at udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og driftsmidler samt fast ejendom skal afskrives efter afskrivningslovens bestemmelser herom. Det vil sige, at aktiver, der er omfattet af afskrivningsloven, ikke kan gøres til genstand for fradraget efter forslaget stk. 1-3, men skal fradrages eller afskrives efter afskrivningslovens bestemmelser.

Fradrag for udgifter til know-how og patentrettigheder

I § 1, nr. 5, foreslås en ændring af afskrivningsloven, hvorved der åbnes adgang til straksafskrivning af forsøgs- og forskningsudstyr.

I ligningslovens § 8 L foreslås det, at der ligesom for forsøgs- og forskningsudstyr åbnes adgang til straksafskrivning for udgifter til anskaffelse af know-how (viden om særlig fremstillingsmetode o.lign.) og patentrettigheder. Disse rettigheder afskrives som hovedregel over 10 år efter lov om særlig indkomstskat. Der foreslås en valgmulighed mellem den gældende afskrivning og straksafskrivning for afskrivningsmæssigt at ligestille indkøb af know-how og patentrettigheder med en virksomheds egne investeringer i forsøgs- og forskningsudstyr.

Til nr. 2

Der er tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 27 E skal kunne anvendes i de tilfælde, hvor et forsknings- eller udviklingsarbejde afhændes til videreudvikling i et aktie- eller anpartsselskab, og hvor vederlaget ydes i form af aktier eller anpartar.

Det er en afgørende forudsætning, at forslaget kun skal komme egentlige opfindere og iværksættere til gode. På denne baggrund er det i den foreslåede bestemmelse i § 27 E, stk. 1, anført, at udskydelsen af beskatningen kun kan finde anvendelse, hvor der er tale om afhændelse af et forsknings- eller udviklingsarbejde.

Endvidere skal afhændelsen ske med henblik på en videreudvikling af arbejdet, idet det ikke er hensigten blot at lette beskatningen af opfindere generelt. Ordet »videreudvikling« bør dog fortolkes bredt. Der kan f.eks. være tale om konstruktions- eller modningsarbejder, fremstilling eller afprøvning af prototyper, formgivning, udvikling og konstruktion af eventuelt særligt produktionsudstyr, markedsundersøgelser, tekniske undersøgelser samt andre aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne af et forsknings- eller udviklingsarbejde. Der kan endvidere være tale om, at selskabet skal forestå den egentlige kommercielle udnyttelse af arbejdet herunder anlægs- og driftsfinansiering.

Det er ifølge den foreslåede bestemmelse en betingelse, at den skattepligtige er en fysisk person. Bestemmelsen kan således ikke anvendes af selskaber eller lignende.

Hele vederlaget skal være i form af aktier eller anpartar i det selskab, som skal videreudvikle opfindelsen eller lignende. Dette er en afgørende forudsætning, idet det ikke er tanken at mindske beskatningen generelt, men kun at afhjælpe de problemer, som den særlige vederlagsform giver.

Såfremt vederlaget sker kontant, men i form af en afdragsordning, vil der være mulighed for at anvende reglen i ligningslovens § 27 A, der giver mulighed for at udskyde indtægtsførslen til tidspunktet for betalingen af de enkelte afdrag.

Den foreslåede § 27 E kan anvendes, uanset om en del af vederlaget beskattes som særlig indkomst med hjemmel i lov om særlig indkomstskat m.v., § 17, stk. 1.